# KOMMISSIONENS BESLUT

**av den 17 mars 1999**

**i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 3286/94 beträffande Brasiliens icke-automatiska importlicenssystem och det sätt på vilket det tillämpas**

*[delgivet med nr K(1999) 607]*

(1999/234/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) ([1]), ändrad genom förordning (EG) nr 356/95 ([2]), särskilt artiklarna 13 och 14 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

## A. FÖRFARANDE

(1) Den 12 januari 1998 mottog kommissionen ett klagomål enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 3286/94 (nedan kallad förordningen). Klagomålet lämnades av Febeltex (Fédération belge du textile — Belgian Textile Federation).

(2) Den klagande hävdade att Brasiliens icke-automatiska importlicenssystem, i synnerhet det faktum att det tillämpas i form av obligatoriska betalningsvillkor och minimipriser, är oförenligt med flera bestämmelser i Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (nedan kallat WTO-avtalet) och dess bilagor. Mot bakgrund av detta begärde den klagande att kommissionen skulle vidta erforderliga åtgärder för att förmå Brasilien att upphäva dessa åtgärder.

(3) Klagomålet innehöll tillräckliga bevis för att motivera att gemenskapen inledde ett undersökningsförfarande enligt artikel 8 i förordningen. Kommissionen inledde därför ett sådant den 27 februari 1998 ([3]).

(4) Efter det att undersökningsförfarandet hade inletts genomförde kommissionen en ingående undersökning av faktiska och rättsliga förhållanden vad gäller det brasilianska importlicenssystemet så som det tillämpas på textilprodukter. På grundval av vad som framkom vid denna undersökning fastslog kommissionen följande.

## B. SLUTSATSER RÖRANDE FÖREKOMSTEN AV HANDELSHINDER

(5) Undersökningen visade att det brasilianska systemet är ett licenssystem enligt artikel 3.1 i WTO-avtalet om importlicensförfaranden och att det därför måste vara förenligt med såväl bestämmelserna i detta avtal som med GATT-avtalet från 1994.

(6) Den brasilianska lagstiftningen rörande det icke-automatiska importlicenssystemet omfattar följande:

— *Decreto* 660 av den 25 september 1992 (genom vilket *Sistema Integrado de Comércio Exterior*, Siscomex, inrättades).

— *Portaria Interministerial* 291 (Finansministeriet/Ministeriet för industri och handel) av den 12 december 1996 (rörande behandlingen av importtransaktioner med hjälp av Siscomex).

— *Portaria Secex* 21 av den 12 december 1996 (rörande behandlingen av importtransaktioner med hjälp av Siscomex, inbegripet priskontroll), och

— *Comunicados Decex* med en förteckning över de varor som omfattas av det icke-automatiska importlicensystemet och som konsoliderades genom *Comunicado Decex* 37 av den 17 december 1997.

Det brasilianska systemet är emellertid mycket anpassningsbart: nya produkter kan läggas till i förteckningen över produkter som omfattas av ett krav på icke-automatisk importlicens genom ett enkelt beslut av Ministeriet för industri, handel och turism.

([1]) EGT L 349, 31.12.1994, s. 71.
([2]) EGT L 41, 23.2.1995, s. 3.
([3]) Tillkännagivande om inledande av ett undersökningsförfarande rörande ett handelshinder enligt rådets förordning (EG) nr 3286/94 vilket utgörs av Brasiliens praxis för handel med textilprodukter (EGT C 63, 27.2.1998, s. 2).

(7) Det brasilianska licenssystemet administreras genom ett databaserat system kallat Siscomex. Utfärdandet av licenser för import av textilprodukter med ursprung i gemenskapen är direkt knutet till obligatoriska minimipriser och betalningsvillkor. Om uppgifterna i en importdeklaration inte överensstämmer med dem som fastställts av de brasilianska myndigheterna och införts i Siscomex, behandlas inte ansökningarna om importlicenser utan importören anmodas ta kontakt med det lokala kontoret för utrikeshandelsavdelningen under Ministeriet för industri, handel och turism (Decex).

(8) I den brasilianska lagstiftning genom vilken detta system infördes anges inte vilken åtgärd som avses bli genomförd med licensförfarandet. Kommissionen har konstaterat att interna administrativa bestämmelser eller riktlinjer beträffande obligatoriska betalningsvillkor och minimipriser vid import tillämpas i förvaltningen av Brasiliens importlicenssystem. De bestämmelserna offentliggörs inte. Följden är att offentliga myndigheter och handelsidkare inte har möjlighet att bekanta sig med dem. Dessutom finns det ingen möjlighet att överklaga sådana icke-officiella bestämmelser.

(9) När Siscomex inte behandlar importlicensansökningar som inte uppfyller kraven beträffande betalningsvillkor och minimipriser fattas inget formellt beslut om importörens ansökan. Den förblir obehandlad på obestämd tid.

(10) Syftet med det brasilianska systemet förefaller inte vara genomförandet av en åtgärd som är förenlig med GATT-avtalet, eftersom dess enda funktion är tillämpning och administration av importförfaranden som ett handelspolitiskt verktyg för att begränsa importen av textilprodukter till Brasilien. Undersökningen visade också att de brasilianska myndigheterna genom detta system kan fatta diskriminerande och godtyckliga beslut att inte bevilja importlicenser, på icke-officiella och icke offentliggjorda grunder. Brasiliens införande av obligatoriska betalningsvillkor och minimipriser som villkor för att utfärda licenser har avsevärt begränsat importen av vissa textilprodukter från gemenskapen och lagt hinder i vägen för ett stort antal potentiella kunder till gemenskapstillverkarna.

(11) Brasilien har ännu inte anmält en del av sin berörda lagstiftning *(Comunicado Decex* 37 av den 17 december 1997); den återstående delen anmäldes med mer än ett års försening först efter det att kommissionen inlett den undersökning som nu genomförs enligt förordningen och i denna anmälan utelämnades dessutom en del viktig information (t.ex. förteckningen över de produkter som omfattas av licensförfarandena).

(12) Under dessa omständigheter anser kommissionen att den klagandes påståenden är välgrundade och att Brasiliens praxis utgör ett handelshinder i den mening som avses i artikel 2.1 i förordningen, eftersom den strider mot följande bestämmelser:

— Artikel X.1 och XI.1 i GATT

— Artiklarna 1.3, 3.2, 3.5 f och 5 i WTO-avtalet om importlicensförfaranden.

(13) Hänvisningen till de ovannämnda rättsliga grunderna utesluter emellertid enligt kommissionens mening inte åberopandet av andra tillämpliga bestämmelser i WTO-avtalet eller i de avtal som utgör bilagor till detta och som skulle kunna vara relevanta i förfaranden inför WTO.

## C. SLUTSATSER RÖRANDE NEGATIVA HANDELSEFFEKTER

(14) Kommissionens undersökning visade att den brasilianska marknaden har en mycket stor potential när det gäller de i hög grad konkurrenskraftiga produkter som exporteras av gemenskapstillverkarna. De viktigaste slutsatserna om de negativa handelseffekterna av den omtvistade praxisen är därför att Brasiliens icke-automatiska importlicenssystem avsevärt begränsar tillträdet till den brasilianska marknaden för flera textilprodukter från gemenskapen.

(15) Undersökningen, som omfattade produkter enligt kapitlen 50 – 63 i Kombinerade nomenklaturen, visade att effekterna av det brasilianska systemet varierar mellan olika produktsektorer. Trots den stora potentialen på den brasilianska marknaden registrerades inte någon avsevärd ökning av gemenskapens textilexport till Brasilien under 1996 och 1997, i synnerhet inte jämfört med exporten till andra jämförbara sydamerikanska marknader.

(16) Införandet av det icke-automatiska importlicenssystemet och det sätt det tillämpas på med obligatoriska betalningsvillkor och minimipriser ledde i själva verket redan 1997 (i vissa fall även 1996) till en minskning av EU-exporten till Brasilien av vissa textilprodukter såsom madrassvarstyger (KN-nummer 5516 23 10 och 5210 49 00), vävda band (KN-nummer 5806 32 10), sänglinne (och liknande artiklar) (KN-nummer 6302 32 90), dukvaror av trikå för gardiner (KN-nummer 6002 43 11) och vävnader av regenatstapelfibrer för fritidskläder (t.ex. lyocell, elastan) (KN-nummer 5516 13 00).

(17) Brasiliens ifrågasatta praxis har lett till att gemenskapsexportörer av vissa textilprodukter har förlorat en stor del av sin konkurrenskraft på den brasilianska marknaden. De sektorer som har förlorat mest i konkurrenskraft är de som omfattas av minimipriser vid import, t.ex. sektorerna för madrassvarstyger, sänglinne och dukvaror för gardiner.

(18) Införandet av de ifrågasatta åtgärderna har i många fall lett till en betydande minskning av antalet brasilianska kunder och till en minskning av antalet och omfattningen av mottagna eller bekräftade order.

(19) Kravet på minimipriser har också lett till en avsevärd minskning av det produktsortiment som kan exporteras till Brasilien. Om exportpriset för vissa produkter är alltför lågt jämfört med det obligatoriska minimipriset kan produkterna nämligen inte exporteras, eftersom de inte skulle vara konkurrenskraftiga till det högre priset. Signifikativt nog är detta vad som ofta sker med lågprisprodukter som är utsatta för större konkurrens på den inhemska marknaden. Den brasilianske importören är följaktligen benägen att köpa den brasilianska produkt som, om det inte vore för de obligatoriska minimipriserna, skulle vara dyrare än den jämförbara textilprodukten från gemenskapen.

(20) En annan negativ handelseffekt som drabbar tillverkarna och exportörerna i gemenskapen av textilprodukter är behovet av att ändra den tekniska specifikationen för en produkt eller dess sammansättning. Denna förändring tvingas fram av kravet på att iaktta minimipriserna. En ändring av den tekniska specifikationen för en produkt är ibland det enda sättet att erhålla en produkt vars pris uppfyller det erforderliga kravet på minimipris och fortfarande är ekonomiskt lönsam. Kommissionen har fått kännedom om exempel på detta, bland annat genom ett fall som rör madrassvarstyger, där man tvingats ändra det procentuella innehållet bomull, rayon, polyester, m.m. i en produkt, t.ex. genom användning av en ny råvara (som rayon) eller en ny råvara som resulterat i en annan vikt per kvadratmeter (som polypropen).

(21) Det faktum att Brasilien använder ett icke-automatiskt importlicenssystem som ett handelspolitiskt instrument för att kontrollera handelsflödet har lett till att marknadsvillkoren fullständigt har förändrats inom vissa textilsektorer och i vissa fall till att den brasilianska marknaden är nästan helt stängd för gemenskapens textilexportörer. Det minimipris på 20 US-dollar/kg exempelvis som införts av de brasilianska myndigheterna på import av jacquardvävnader enligt KN-nummer 5516 23 10 är mer än dubbelt så högt som det normala försäljningspriset för denna produkt (som är 8–11 US-dollar/kg). Genom denna prishöjning har gemenskapsexportörerna av denna hemtextilprodukt förlorat avsevärd konkurrenskraft på den brasilianska marknaden.

(22) Kommissionen har därför konstaterat att de ovannämnda effekterna utgör negativa handelseffekter i den mening som avses i artikel 2.4 i förordningen.

## D. GEMENSKAPENS INTRESSE

(23) Under de senaste åren har europeiska exportörer och tillverkare ingivit tre klagomål mot den praxis som tillämpas av Brasilien och som har begränsande effekter på gemenskapens export av olika produkter (stålplåt, textilier och sorbitol). Dessa åtgärder förefaller vara riktade mot särskilt känsliga sektorer, tillämpas på ett sätt som inte ger möjlighet till insyn och genomförs genom en mycket anpassningsbar beslutsprocess. Det är därför av mycket stor vikt för gemenskapen att omfattande åtgärder vidtas för att komma till rätta med det brasilianska systemet.

(24) Att tillse att dess partner i WTO-avtalet till fullo uppfyller sina förpliktelser är dessutom av största vikt för gemenskapen, som också åtagit sig att uppfylla samma förpliktelser. Om ett multilateralt handelssystem skall kunna fungera väl är det av väsentlig betydelse att konsekvent vidta åtgärder mot all praxis som påstås strida mot WTO-avtalet.

(25) Med tanke på textilindustrins betydelse för gemenskapen som helhet och behovet att säkerställa rättvist tillträde till marknaderna i tredje land för textilprodukter från gemenskapen bör gemenskapen i fallet Febeltex, i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i avtalet om importlicensförfaranden, GATT 1994 och WTO-överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning, omedelbart bestrida Brasiliens icke-automatiska importlicenssystem.

## E. SLUTSATSER OCH ÅTGÄRDER SOM BÖR VIDTAS

(26) Kommissionen har hållit möten och utväxlat skrivelser med de behöriga brasilianska myndigheterna för att diskutera frågan vidare och söka finna en samförståndslösning, men de brasilianska myndigheterna har inte lagt fram något förslag till en sådan lösning.

(27) Under dessa förhållanden förefaller gemenskapens intresse fordra att ett tvistlösningsförfarande inom ramen för WTO inleds.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

1. Brasiliens icke-automatiska licenssystem med obligatoriska minimipriser och betalningsvillkor förefaller vara oförenligt med Brasiliens förpliktelser enligt Marrakech-avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen och utgör ett ”handelshinder” i den mening som avses i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 3286/94.

2. Gemenskapen kommer i syfte att undanröja handelshindret att inleda åtgärder mot Brasilien i enlighet med Överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning och andra tillämpliga WTO-bestämmelser.

*Artikel 2*

Detta beslut skall tillämpas från och med dagen för offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Utfärdat i Bryssel den 17 mars 1999.

*På kommissionens vägnar*

Leon BRITTAN

*Vice ordförande*